

[Erhard Jakobsen.]

masse og derved gøre mange ting dyrere, end de var i forvejen, om ikke på kort sigt så på lang sigt.

Jeg vender tilbage til det, der for mig er hovedproblemet. Det burde ikke være mit hovedproblem, det burde være de fleste partiers hovedproblem, for det er dem, der har lovet vælgerne skattelettelse, det er dem, der næsten alle sammen har lovet vælgerne, at den direkte skat skulle ned. Jeg har hørt meget lidt i denne debat om, hvordan man har tænkt sig at sætte den direkte skat ned. Jeg gentager: man kommer ikke uden om at diskutere momsforhøjelse. Hvorfor tager man det ikke op nu? Det er nu, det er aktuelt. En momsforhøjelse har ikke bare finansiell virkning, den har konjunkturpolitisk virkning, den har virkning på efterspørgslen efter varerne. Ifølge — jeg husker ikke, om det er vismandsrapporten eller den økonomiske årsoversigt — virker momsen meget stærkere begrænsende på den indenlandske efterspørgsel, end næsten noget andet gør. Det er den ene ting, men naturligvis også over for den udenlandske efterspørgsel virker den begrænsende.

Jeg glemte at sige om besparelser, at mit parti gerne vil være med, hvis nogen kan bevise, at folk med 80.000 kr. i indtægt giver tilskud til og modtager tilskud fra folk med 80.000 kr. i indtægt; så vil vi gerne være med til at skære det væk. Men vær venlig at bevise det først, for enhver kan gå rundt og sige, at sådan er det, men hvor ligger beviserne? Ja, det må finansudvalget grave frem til os.

Og så et andet område: hvis der er noget om, at mange af de millioner eller milliarder kroner, vi hælder ud i sociale foranstaltninger, i undervisningsforanstaltninger — hvad vi gerne gør, fordi vi tror, vi hjælper de små her i samfundet, eller vi tror, vi hjælper børnene — slet ikke går til de små i samfundet, men det viser sig, at det er de mennesker, der er ansat til at hjælpe de små i samfundet, der får dem, så vil vi godt være med til at spare noget dér. Og hvis det viser sig,

at det ikke er børnene, men lærerne og pædagogerne, der får pengene, vil vi godt være med til at spare noget dér. Men man må bare bevise det først, man kan ikke gå ud og give løfter i en valgkamp uden først at have fået tallene bragt på bordet.

Men tilbage til skatterne: hvis man følger det forslag, som centrum-demokraterne naturligvis agter at bringe aktuelt ind i debatten, dels om besparelser — og lad os sige, det kan give en 2-3 pct.s nedsættelse af en trækprocent på 50 — dels om 5 pct. mere i moms, som kan give 5 mia kr., hvoraf de 4 kan bruges til skattelettelse, så er det formentlig 5-6 pct.s nedgang i en trækprocent på 50, og gør man det så muligt med en opsparingsordning, lokker man derved folk til at spare 3-4-5 mia kr. mere op; så behøver man ikke længere at lade staten opkræve de 3-4-5 mia kr. for at bringe forbruget ned, så gør folk det selv, for opsparing er som bekendt unkladelse af forbrug. Derved bliver der igen mulighed for 6-7 pct.s nedsættelse af trækprocenten. Det vil altså sige, at fra 50 kan man komme ned på mellem 35 og 40.

Enhver kan se, at hvis det kunne lade sig gøre, så havde man holdt løftet om at lette folks direkte skatter; derfor kan ingen afvise at tage stilling til det, for der er indtil nu ikke stillet andre konkrete forslag om, hvordan man overhovedet kan komme frem. Det andet, det er tale om noget, man vil prøve at spare, og det er der mange, der har prøvet i tidens løb, det er bare aldrig lykkedes for dem endnu. Det er derfor, jeg som medlem gennem 20 år på forhånd melder mig som skeptiker over for den tale, men det må ikke tages som udtryk for uvilje mod at være med til at skære dér, hvor der skal skæres, fordi folk er trætte af at betale så meget i direkte skat, som de gør.

Jeg takker kulturministeren for velviljen over for her i tinget at få en fornyet radio-debat. Jeg gentager, hvad jeg sagde i går: den vi havde, var en skindebat. Man gik omhyggeligt uden om det problem, der for folkettinget må være det væsentligste: hvor-